Hooajatööliste palk, nagu kinnitatakse, olevat nõnda kõrge, et tööline sellest ka talvel võivat ära elada. Minul on tarvitada asjatundjate koostatud andmed, mis põllutööliste keskmise palgasuuruse kätte näitavad. See oli 1932. a.:

	Mehed	Naised
Tööjuhatajad aastas	Kr. 192	Kr. 141
Aastatöölised „	„ 192	„ 141
Suvilised „	„ 138	„ 102
Kuutöölised „	„ 123	„ 99
Päevatööiised „	„ 185—105	„ 143—105.
Karjased „	„ umbes 79	

Keskmine aasta tööpäevade arv aastatöölistel on 312 päeva, suvilistel 161 resp. 156 päeva, kuutöölistel 140 resp. 150 päeva, päevatöölistel 140 päeva. Kui suvilise aasta-sissetulek — mehel 138 kr., naisel 102 kr. — aasta 365 päevale jagada, saab meestööline päeva kohta 37,8 ehk ümmarguselt 38 senti, naistööline vaevalt 28 senti! See on n. n. hooaja-tööliste „kõrge“ palk, millega nad peavad talve üle elama!

Kuidas põllutööliste palk on langenud, näitavad järgmised arvud. 1930. a. oli 82 204 põllutöölise raha- ja rahaks arvatud segapalk üldsummas 16 miljonit krooni. 1932. a. oli see rahasumma ainult veel 10 135 858 krooni, s. o. enam kui kolmas osa vähem! — Võrdluseks järgnegu suurtööstuse tööliste palga üldsumma. 1930 oli töölisi (aasta keskmine) 29 904 ja nende palga üldsumma 24 162 458 krooni. Sellest langes — jagades — keskmiselt igale palgasaajale 808 kr. 1931. a. olid ka tööstustööliste palgad langenud. (1932. a. andmed pole veel teada.) Mainitud 1931. a. oli töölisi (aasta keskmiselt) 27 268, nende palga üldsumma 20 571 525 kr. Sellest langes — keskmiselt — igale palgasaajale 754,4 kr. (Kr. 808 resp. 754,4 ei ole aga täppis t ö ö l i s e palgasumma, vaid üldpalga-

Eesti kroonika 1932 , lk. 79